

Kort beskrifning öfver en riktigt lugn söndag i Åbo
med kappsegling vid Runsalä.

Airisto Segelsällskap skämtsammeligen tillägnad af

Karl A. Tavaststjerna.

*Morgonen är spegelblank,
Bockholms sundets stränder
dåna ej för stufvorns plank,
ty i dag slår stufvorn dank,
hoilar styfva händer.*

*Villorna bland ek och al
morgna sig vid bölja sval,
måsen skriar, göken gal,
solen blosset fänder.*

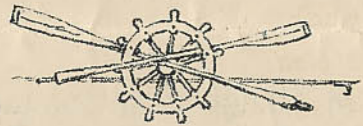

Segelklubbens lilla hamn
vaknar hvad den hinner,
kuttrar ropas till vid namn,
kaffeelden brinner.

Ranka jollar glida lätt,
sjömanstermer hagla lätt,
segel sträckas, det blir heft,
ankarspelet spinner.

Vinden ensam sofver än,
vill i dag ej vakna.
Segelsportens tappre män
stå, till hälften nakna,
späjande mot sky och mast
efter vindens första kast.
Nej, — i dag blir ingen hast.
Vimplarna, de slakna.

Klären drifver, en för en,
kuttrarna mot fjärden,
men vid Kuuva udd är re'n
ändad hela färden;
Erstan ligger utan vind,
solen gör en nästan blind,
och vid „Lilla Bockens“ grind
vinkar klubbhusvärden.

Den får bli till nästa gång,
hela kappseglatsen,
efter vinden gör förfång.
Här är rätta platsen
till att glömma all förtret,
dålig vind och motighet.
Middagen är god och fet,
„munken“ slutar satsen.

Framåt kvällen lyser röd
domkyrktornets spira,
den är fyren — ingen nöd
att ur kursen gira!
Dagen hafver varit glad:
friluftslif bland gröna blad!
— Så skall hvar uti sin stad
sommarns söndag fira.

